Usnesení

Krajský soud v Ostravě projednal v neveřejném zasedání konaném dne 12. února 2019 stížnost **odsouzeného Oldřicha K., narozeného xxx**, proti usnesení Okresního soudu v Ostravě č. j. 0PP 432/2016 - 66 ze dne 18. ledna 2019 a rozhodl

takto:

Stížnost odsouzeného Oldřicha K. se podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu **zamítá**, když není důvodná.

Odůvodnění:

1. Usnesením Okresního soudu v Ostravě č. j. 0PP 432/2016-66 ze dne 18. 1. 2019 bylo rozhodnuto, že odsouzený Oldřich K. podle § 91 odst. 1 tr. zákoníku vykoná zbytek trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozhodnutími Okresního soudu ve Vsetíně specifikovanými ve výroku napadeného usnesení, z něhož byl podmíněně propuštěn usnesením Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 0 PP 432/2016 ze dne 21. 11. 2016.
2. Po vyhlášení rozhodnutí se odsouzený nevyjádřil a dne 19. 1. 2019 si podal stížnost. Rovněž ji odůvodnil s tím, že si je vědom porušení podmínek propuštění, ale narodila se mu dcera a poslední 4 měsíce řádně pracuje. Po propuštění udělal velkou chybu a splátky dle rozhodnutí Okresního soudu ve Vsetíně řádně splácí. Chtěl by požádat o další šanci vést řádný život, starat se o rodinu a splácet dluhy. Předložil rovněž příslib hlavního pracovního poměru i doklady o dalších splátkách. Též předložil rodný list dítěte a oddací list.
3. Stížnost byla podána v zákonné třídenní lhůtě, tedy včas. Rovněž byla podána odsouzeným, který je oprávněnou osobou, a proti rozhodnutí soudu I. stupně, kde trestní řád stížnost připouští. Proto Krajský soud v Ostravě, jakožto nadřízený orgán při rozhodování o této stížnosti ve smyslu § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal správnost všech výroků napadeného usnesení, proti němuž mohl stěžovatel podat stížnost, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo. Poté, co se seznámil s obsahem předloženého spisového materiálu a vyhodnotil jej, dospěl Krajský soud v Ostravě v neveřejném zasedání k následujícím poznatkům a závěrům.
4. Pokud Okresní soud v Ostravě rozhodl podle § 91 odst. 1 tr. zákoníku tak, že odsouzený Oldřich K. vykoná zbytek trestu odnětí svobody, z něhož byl podmíněně propuštěn dne 21. 11. 2016, tak i stížnostní soud považuje rozhodnutí za důvodné a zákonné. Rovněž z hlediska procesního postupu nemohou být vůči soudu I. stupně výhrady. Bylo totiž konáno veřejné zasedání, odsouzený se jej zúčastnil, byl řádně poučen, seznámen s předmětem řízení a měl možnost se k věci vyjádřit. Rovněž byly zákonným způsobem provedeny potřebné listinné a spisové materiály.
5. Své rozhodnutí soud I. stupně rovněž velmi podrobně a naprosto přiléhavým způsobem odůvodnil. Na odůvodnění tohoto rozhodnutí lze v podstatě odkázat, když není důvod pro to, aby stížností soud v celém rozsahu opakoval doložené poznatky a logické závěry soudu I. stupně uvedené v odůvodnění rozhodnutí, které mají strany, tedy včetně odsouzeného k dispozici.
6. Krajskému soudu tedy nezbývá, než shrnout, že dle § 91 odst. 1 tr. zákoníku, pokud podmíněně propuštěný nevedl ve zkušební době řádný život a nevyhověl uloženým podmínkám, rozhodne soud, a to popř. již během zkušební doby, že se zbytek trestu vykoná. Nejsou žádné pochybnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

o tom, že odsouzený K. byl podmíněně propuštěn dne 21. 11. 2016 se zkušební dobou 3 let, tedy do 31. 11. 2019. Dne 2. 4. 2018, tedy přibližně v polovině běhu zkušební doby podmíněného propuštění se odsouzený K. dopustil dalšího úmyslného trestného činu. Trestním příkazem Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 14. 5. 2018, sp.zn. 4 T 58/2018, který nabyl právní moci 15. 6. 2018, byl uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Přes zákaz řízení řídil motorové vozidlo a navíc policistům ujížděl, způsobil nehodu a též utíkal.

7. Za této situace nemohou být spory o tom, že odsouzený Oldřich K. nevedl ve zkušební době podmíněného propuštění řádný život, když se dopustil úmyslného trestného činu. Navíc odsouzený řádně neplatil splátky peněžitého trestu, jak je podrobně rozvedeno v usnesení soudu I. stupně. Kromě toho je odsouzený osobou s mnoha záznamy v rejstříku trestů, včetně záznamů pro trestnou činnost v dopravě. Jak vysvětlil podrobně již soud I. stupně, odsouzený nemá dostatečně sebekritický náhled na své vlastní protiprávní jednání.

8. Za této situace nejsou ani dány podmínky pro výjimečnou možnost soudu vzhledem k okolnostem případu a osobě odsouzeného ponechat podmíněné propuštění v platnosti a stanovit nad odsouzeným dohled, prodloužit zkušební dobu či uložit další omezení. Proto musela být jeho stížnost proti napadenému usnesení Okresního soudu v Ostravě podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta, když nemohla být shledána důvodnou.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Ostrava 12. února 2019

JUDr. Karel Gil v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková